

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/552/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713211677
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713211677.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa C.. P. V. - KBK, s miestom podnikania Cikerova č. 7, 962 31 Sliač, IČO 33 286 256, zast. JUDr. Jozefom Brázdilom, advokátom, so sídlom Trhová č. 1, 960 01 Zvolen, proti odporcovi ESMART, s. r. o., so sídlom Továrenská č. 17, 962 31 Sliač, IČO 44 565 402, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom J. Kráľa č. 7, 974 01 Banská Bystrica, o vydanie veci a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu vo Zvolene č. k. 13C/117/2013-45, zo dňa 30. augusta 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania účastníkov m e n í tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy prvostupňového konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 33,00 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 210,48 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti toho uznesenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Jozefa Brázdila.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1, 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) pre späťvzatie návrhu navrhovateľom v celom rozsahu, súhlas odporcu k zastaveniu konania nebol potrebný. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 277,35 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a zaplatiť ich k rukám právneho zástupcu navrhovateľa (§ 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. - navrhovateľ návrh, ktorý bol podaný dôvodne, vzal späť pre správanie odporcu).

Proti tomuto uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o trovách konania. Navrhol uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Namietal, že súd nesprávne vec posúdil z hľadiska náhrady trov konania, pretože neprihliadol na to, že práve navrhovateľ svojim správaním zapríčinil, že konanie sa muselo začať, pretože zároveň aj odporca v inom konaní pred tunajším súdom ako navrhovateľ (sp.zn. 12C/127/2013) sa musel žalobou domáhať vypratania nehnuteľností, ktoré C.. P. V. - KBK bez právneho dôvodu užíval od 01.06.2013, pričom za toto obdobie do začatia tohto konania vôbec nehradil spoločnosti ESMART, s. r. o., odplatu za ich užívanie. Pokiaľ by sa navrhovateľ správal v súlade so zásadami poctivého obchodného styku, a teda v rámci nájomného vzťahu by riadne preberal písomnosti, v rámci ktorých by sa dozvedel o jednostrannom ukončení nájomného vzťahu zo strany prenajímateľa (spoločnosti ESMART, s.r.o.) alebo o výzve na vypratanie z ďalších priestorov, ktoré navrhovateľ užíval bez právneho dôvodu, nevyvolalo by tak jeho správanie súdne konania o vypratanie nehnuteľností č.k. 12C/127/2013, vydanie veci 13C/117/2013 a konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia č. k. 17C/140/2013. Až ochranou vlastníckeho práva odporcom, zamedzením vstupu do areálu navrhovateľovi, kde sa nachádzal jeho majetok, vyvolalo na strane navrhovateľa „vôľu“ rokovať s odporcom o užívaní nehnuteľností na základe právneho dôvodu,

čoho záverom bola Dohoda o vypratání nehnuteľností a o finančnej náhrade za užívanie nebytového priestoru uzatvorená dňa 12. 07. 2013. Touto dohodou, a teda až reálne prejavenu vôľou navrhovateľa dňa 12. 07. 2013, došlo k ukončeniu vyvolaných súdnych sporov, ktoré začali výslovne len pre správanie navrhovateľa ako nájomcu, ktorý nekonal v súlade s poctivým obchodným stykom. Preto uplatňovanie trov konania navrhovateľom v tomto konaní považuje odporca za nespravodlivé, keď ich náhradu si navrhovateľ uplatnil s odôvodnením, že jeho návrh v tomto konaní bol podaný dôvodne, pričom zjavne zánik zmluvného nájomného vzťahu si navrhovateľ zapríčinil tým, že si neplnil svoje zmluvné záväzky voči odporcovi a napriek výzvam odporcu ako prenajímateľa odmietal o priestoroch, ktoré užíval a kde nebola uzavretá písomná zmluva o nájme nebytových priestorov túto uzavrieť, prípadne čo i len rokovať o podmienkach zmluvy. Navrhovateľ sa vyhýbal odporcovi, ktorý mal záujem usporiadať vzťahy vyplývajúce z užívania jeho priestorov buď uzavretím nájomnej zmluvy alebo dobrovoľným uvoľnením týchto priestorov. Prvostupňový súd neprihliadol k ust. § 150 O.s.p., ktoré slúži k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, teda k dosiahnutiu spravodlivosti pre účastníkov konania. V tomto prípade dôvod hodný osobitného zreteľa spočíva v okolnostiach, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, resp. správaní účastníkov pred podaním návrhu na súd.

Okresný súd pochybil aj v tom, keď priznal navrhovateľovi náhradu trov aj za úkon právnej služby - podanie návrhu na predbežné opatrenie, hoci tento návrh je súčasťou návrhu na začatie konania, a teda mu patrí odmena iba za jeden úkon právnej služby.

Navrhovateľ navrhol uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 81,45 eur, trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 60,57 eur + 7,81 režijný paušál + 20 % DPH.

Vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že návrh vo veci a na nariadenie predbežného opatrenia podal na súd z dôvodu, že odporca mu protiprávne zamedzil prístup do areálu navrhovateľom prenajatých nebytových priestorov na základe platnej a účinnej zmluvy, v ktorom sa nachádzali nákladné motorové vozidlá slúžiace k výkonu podnikateľskej činnosti navrhovateľa, ktorých vydania sa domáhal súdnou cestou. Tým, že počas niekoľkých dní nemal prístup k vozidlám, jeho podnikanie bolo ohrozené, preto na ochranu svojich práv využil legitímne zákonné prostriedky. Až na základe nariadenia predbežného opatrenia zo strany súdu získal prístup k svojim vozidlám a vzal návrh vo veci samej späť. Dohodu o vypratání navrhovateľ podpísal až o niekoľko dní po tom, kedy mal zamedzený prístup nielen k vozidlám, ale aj k tovaru nachádzajúcemu sa v prenajatých skladoch, kedy sa ocitol v situácii, že nemohol vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, a to bez toho, aby bol o zadržaní vozidiel alebo o ukončení nájomného vzťahu a výzve na vypratání nehnuteľností odporcom riadne upovedomený doručením relevantných listín.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia. V ostatnej časti uznesenie okresného súdu nie je dotknuté.

Podľa § 220 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. V prípade zastavenia konania však treba rozlišovať prípady, predovšetkým, keď k zastaveniu konania došlo bez zavinenia účastníka, t.j. z objektívnych a zákonom upravených a predvídaných príčin. Iba na tento prípad dopadá ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. Ak však účastníkovi možno pričítať zavinenie na tom, že konanie bolo zastavené, treba uplatniť ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ktoré je výnimkou z ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety ods. 2 tomu z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety ods. 2 O. s. p. odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Náhrada trov konania priznaných podľa § 146 ods. 2 O. s. p. sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania.

Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že v danom prípade je namieste aplikácia ust. § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. vzhľadom na existujúce skutočnosti relevantné pre rozhodnutie o trovách konania, ktoré okresný súd uviedol v odôvodnení rozhodnutia.

Pokiaľ odvolateľ apeloval na to, že náhradu trov konania v prejednávacom prípade je treba posudzovať v spojení s ust. § 150 O. s. p. , ktoré umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkovi, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal, a to v prípadoch ak povinnosť nahradiť náklady konania sa v konkrétnom prípade môže javiť ako neprímeraná tvrdosť, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že použitie tohto ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (obidve podmienky musia byť splnené zároveň).

Za krajne nespravodlivé považuje odporca uplatňovanie navrhovateľom jeho práva na náhradu trov konania v tomto prípade, hoci podľa názoru odporcu vzhľadom na okolnosti, ktoré viedli k vzniku sporu, vzhľadom na správanie navrhovateľa pred podaním žaloby, ktoré odporca podrobne uviedol v odvolaní a ktorým navrhovateľ prekročil hranice vyplývajúce so zásad poctivého obchodného styku (dôvod hodný osobitného zreteľa), navrhovateľ sám má podiel viny na tom, že vec - jej riešenie sa dostalo pred súd.

Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa, ku ktorým môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom (charakterom) konania alebo určitej procesnej situácii (napr. v dôsledku zmeny zákonnej úpravy) a zároveň musí ísť o výnimočné okolnosti, tie sa týkajú najmä sociálnych aspektov. Súd prihliada k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania (toho, kto by mal hradiť náklady konania, ale musí tiež zväžiť, ako by sa takéto rozhodnutie dotklo oprávneného účastníka), k okolnostiam ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, na príčiny vzniku sporu, k postoju účastníkov v priebehu konania a pod..

Odvolací súd komplexným posúdením všetkých okolností danej veci dospel k záveru, že napriek odporcom prezentovaným výhradám voči správaniu navrhovateľa pred vznikom sporu na druhej strane nemožno neprihliadať a nebrať v úvahu aj správanie, či konanie odporcu pred podaním návrhu navrhovateľa, k akému sa uchýlil odporca, ktorý viacmenej „sám vzal právo do svojich rúk“ pri riešení konfliktu s navrhovateľom (keď navrhovateľovi bez akéhokoľvek právne relevantného rozhodnutia zamedzil prístup k jeho majetku určenému na podnikanie) a nepostupoval spôsobom právne dovoleným. V tomto nemožno ospravedlniť správanie odporcu ani za predpokladu, ako odporca tvrdí, že takto sa iba snažil dosiahnuť a prinútiť navrhovateľa, aby si začal riadne plniť svoje záväzky voči odporcovi a aby odporca s navrhovateľom usporiadali vzájomne sporné otázky týkajúce sa užívania nehnuteľností vo vlastníctve odporcu. Preto odvolací súd na dôvody uvádzané odporcom v odvolaní neprihliadol ako na dôvody hodné osobitného zreteľa s vplyvom na výsledok rozhodnutia o trovách konania. Nie je splnená ani výnimočnosť okolností prípadu z hľadiska majetkových pomerov, či charakteru sporu medzi účastníkmi - ktorí sú obidvaja podnikajúce subjekty.

Avšak ako dôvodnú odvolací súd posúdil námietku odvolateľa týkajúcu sa priznanej výšky trov konania navrhovateľa, a to trov jeho právneho zastúpenia.

Preskúmaním výšky trov odvolací súd zistil, že okresný súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - za návrh na predbežné opatrenie v nesprávnej výške 60,67 eur, teda v rozpore s ust. § 13a ods. 2 a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 1.7.2013 (konanie začalo dňa 9.7.2013), podľa ktorého za úkon - návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, patrí odmena vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. v tomto prípade vo výške 30,33 eur. Pritom na priznanie odmeny za tento úkon nemá vplyv to, či návrh na predbežné opatrenie bol podaný zároveň s návrhom vo veci samej alebo samostatne (potom). Uvedené zníženie odmeny advokáta sa úmerne prejaví aj v priznaní výšky DPH. To bol dôvod, pre ktorý odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil, pretože účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v prvostupňovom konaní sú celkom 175,40 eur bez DPH (2 úkony - 2x 60,67 eur + 1 úkon 30,33 eur + režijný paušál 3x 7,81 eur) + 20 % DPH = 35,08 eur t.j. spolu 210,48 eur (a nie 244,35 eur ako advokát vyúčtoval a prísúdil navrhovateľovi okresný súd). V ostatnom

sú trovy konania (trovy právneho zastúpenia a súdneho poplatku) prisúdené okresným súdom v súlade s platnou právnou úpravou.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 224 a § 142 ods. 2 O .s. p. (ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov) v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keď prihliadol na skutočnosť, že odporca mal v odvolacom konaní čiastočný úspech.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.